

Les commemoracions són ocasions propícies per realitzar un doble moviment: una mirada retrospectiva i una mirada prospectiva. Són el pretext per aturar-se en el temps i avaluar el camí realitzat, per celebrar el que s'ha assolit, però, també, críticament, per identificar les ombres i les mancances de l'itinerari realitzat. A la vegada, són una ocasió idònia per besllumar els horitzons que s'entreueuen en el futur i per fer memòria junts a l'efecte de no repetir els errors i les fallades del passat.

En aquest número de «Qüestions de Vida Cristiana» ens proposem commemorar la Reforma de Luter amb motiu del cinc-cents anys del seu inici (1517). El tractament de la figura de Luter i de la reforma i la contrareforma ha experimentant notabilíssimes transformacions al llarg dels últims cents anys. Durant molts segles, la mirada que des del catolicisme s'ha projectat sobre la figura de Luter i sobre la Reforma ha estat unilateralment negativa, per dir-ho suaument. També des de l'àmbit cultural de la Reforma s'han generat tota mena de prejudicis contraris a l'Església romana. A una banda i a l'altra, s'han edificat murs de prejudicis i de tòpics que han fet molt difícil el diàleg ecumènic i l'esperit d'entesa i de mutu respecte entre les Esglésies cristianes.

Des del Concili Vaticà II ençà, però, hi ha hagut moviments d'aproximació i encontres entre les Esglésies reformades i l'Església catòlica amb la finalitat de potenciar la unió i la fraternitat entre els hereus d'una mateixa fe. Encara queda un camí per fer, però no es pot ignorar, ni banalitzar el treball ecumènic que s'ha realitzat durant aquest més de mig segle tant als nivells més alts de les institucions com en el terreny de la teologia i de les comunitats de fe.

En aquest número de «Qüestions de Vida Cristiana» hem sol·licitat a diferents especialistes en la Reforma i en l'obra i el pensament de Luter que ens presentin el que ha representat en la història moderna i, d'aquesta manera, ens permetin fer-nos una imatge més adequada del seu lloc en la història, una imatge que no sucumbeixi ni a la fòbia, ni, tampoc, a l'apologètica crítica. Hem demanat a persones molt qualificades de l'Església reformada que poguessin expressar el seu punt de vista i els agràim la seva disponibilitat i col·laboració.

Probablement encara és massa d'hora per fer-nos una composició mínimament adequada i ponderada de Luter i de la Reforma, però aquesta commemoració és una ocasió idònia per intentar-ho de nou i volem convidar els nostres lectors a endinsar-s'hi.

El número que el lector té a les mans, però, també explora les reformes pendents en l'Església catòlica. La reforma, doncs, no solament té un sentit històric, com un procés que es va esdevenir en el passat, sinó una perspectiva de present. El pontificat del Papa Francesc té una clara voluntat de reforma que, a hores d'ara, és difícil de mesurar quin abast tindrà i quina transcendència històrica assolirà, però està immers en un programa de reformes substancials que topa amb serioses dificultats i esculls. Hi ha moltes qüestions pendents que una significativa part de la comunitat catòlica desitja tractar i resoldre a la llum de l'Evangelí, però, a la vegada, hi ha inèrcies i rèmores del passat que obstaculitzen els processos d'*aggiornamento*.

Oferim aquest número de *Qüestions de Vida Cristiana* amb una clara voluntat ecumènica d'establir ponts i enfortir les relacions entre les Esglésies cristianes, però també amb la pretensió d'estimular la consciència i la reflexió sobre els canvis i les reformes que cal articular en el si de l'Església catòlica perquè transparenti més genuïnament el Crist.